

RAPORT Z MONITORINGU

OGÓLNOPOLSKIEGO PROGRAMU POLSKIEGO RADIA S.A. PROGRAM PR24

NADANEGO W OKRESIE 10-16 LUTEGO 2017 ROKU

POD KĄTEM:

1. OCENY OFERTY PROGRAMOWEJ, W TYM SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ PROGRAMOWYCH NADAWCY PUBLICZNEGO, OKREŚLONYCH W ART. 21 UST. 1 USTAWY Z DNIA 29 GRUDNIA 1992 R. O RADIOFONII I TELEWIZJI ORAZ W ROZPORZĄDZENIU KRRIT Z 27.04.2011 ROKU
2. STOPNIA REALIZACJI UZGODNIONYCH PRZEZ NADAWCĘ Z KRRIT PLANÓW PROGRAMOWYCH NA ROK 2017

CZĘŚĆ D – OPISOWA OCENA JAKOŚCI PROGRAMU

Na zlecenie
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
ZP/1/DMP/2017

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

EDUKACYJNE LABORATORIUM
MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

Edukacyjne Laboratorium Mediów Społecznościowych

Kraków 2017

Spis treści

Zakres i metodologia badania.....	3
Zakres.....	3
Metoda	3
Metodologia sumarycznej oceny jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych.....	3
D. Opisowa ocena jakości programu	18
Walory i mocne strony	18
Niedostatki i słabe strony	18
Ocena realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia	19

Zakres i metodologia badania

Zakres

Badanie objęło zawartość ogólnopolskiego programu Polskiego Radia S.A. PR24 nadanego w okresie od 10 do 16 lutego 2017 roku, a więc tygodniową próbę programu. Celem badania było dokonanie oceny jakości oferty programowej oraz sposobu realizowania planów programowych na rok 2017 uzgodnionych z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji.

Ocenie jakościowej zostały poddane także wyemitowane w badanym okresie audycje informacyjne i publicystyczne, w szczególności realizacja przez nadawcę wymagań wskazanych w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) tj. zachowanie pluralizmu, bezstronności, wyważenia i niezależności.

Badana próba obejmowała łącznie 168 godzin nagranych programu.

Metoda

Metodologia sumarycznej oceny jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Załączniku nr 1 do umowy (rozdział II, p. II) raporty z analizy mają zawierać cztery części:

- Strukturę gatunkową programu (Część A)
- Opis zawartości programu (Część B)
- Opisową ocenę realizacji planów programowych (Część C)
- Opisową ocenę jakości analizowanego programu (Część D).

Ad. D

Na ocenę jakości programu składa się wiele czynników. Niektóre z nich mają charakter mierzalny a zatem całkowicie wolny od wady subiektywizmu. Większość czynników wpływających na jakość ma jednak

charakter niewymierny, choć możliwy do oszacowania w ocenie jakościowej. Ta wieloczynnikowość oceny jakości programu powoduje potrzebę konstruowania narzędzi do jak najlepszego ujęcia i zdefiniowania podstawowych zmiennych wpływających na jakość programu i poszczególnych jego składowych. Zadanie to dotyczy przede wszystkim audycji informacyjnych i publicystycznych, które wprost, na mocy zapisów ustawy o rtv, muszą spełniać określone wymogi obiektywizmu, zawarte w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia.

Dodatkowym utrudnieniem w konstrukcji i operacjonalizacji metody oceny jakości programu jest brak obiektywnego wzorca, mogącego stanowić punkt odniesienia w analizie porównawczej. Badania prowadzone nad jakością przekazu medialnego, w tym te zlecane przez KRRiT, miały zwykle charakter analiz porównawczych, w których wybrana próba z korpusu audycji jednego typu obejmowała kilku nadawców¹. Analiza programów nadawcy publicznego sprowadzała się najczęściej do badań nad zmianą struktury gatunkowej programu².

Trudność w skonstruowaniu narzędzia kompleksowej i obiektywnej oceny jakości programu, o której mowa powyżej polega na tym, że punktem odniesienia do analizy jakościowej programu powinien być jakiś modelowy zestaw cech składających się na idealny wzór z punktu widzenia cech założonych w zasadach pluralizmu, niezależności, bezstronności i wyważenia. Taki archetypiczny wzór, idealny model, optymalny fenotyp nie istnieje. Analiza jakości programu w zakresie wypełniania przezeń misji jest

¹ Por. badanie Macieja Mrozowskiego i Tatiany Papadiak—Kuligowskiej (Ekspertyza programów informacyjnych głównych wydań TVP1 Wiadomości, TVN Fakty, Polsat Wydarzenia z okresu 4.02.2016 r. do 11.02.2016 r.)

² Zob. Tomasz Mielczarek, Misja czy komercja – Ewolucja programu Telewizji Polskiej S.A., Zeszyty Prasoznawcze, vol. 56, nr 4, Kraków 2013, Tomasz Mielczarek, Telewizja Polska SA w latach 1994-1996, Zeszyty Prasoznawcze, nr ¾, Kraków 1996, Maciej Mrozowski, Kultura w telewizji publicznej: dylematy misjonarza, Zeszyty Prasoznawcze, nr 3/4, Kraków 1996.

więc przybliżeniem, polegającym na wyodrębnianiu wskaźników, możliwych do intersubiektywnego ich wyznaczania lub mierzenia. Następnie na przypisaniu tych wskaźników jako jednostek operacjonalizujących do czynników (najlepiej uzyskanych w starannej analizie czynnikowej), które są zdefiniowane jako elementy zakładanego efektu jakości programu. Zleceniodawca wskazał na zestaw czynników do oceny jakości audycji informacyjnych i publicystycznych, umożliwiając jednocześnie uzupełnienie tych zestawów o własne propozycje. Wykonawca korzystając z tej możliwości dodał zarówno nowe elementy oceny, jak i sformułował algorytm liczenia sumarycznej procentowej „miary obiektywizmu”.

W rezultacie do analizy jakościowej audycji informacyjnych i publicystycznych użyte zostały następujące zestawy czynników (w tabelach uwzględnione zostały także dodatkowe wskaźniki zaproponowane przez wykonawcę).

**Audycje informacyjne:
Pluralizm, bezstronność i wyważenie:**

a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);
e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;
f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;
g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;
h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;
i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, nefaworyzowanie żadnego z przekazów poprzez okazywanie przychylności/życzliwości, afirmacji lub krytyki);
j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);

k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:
l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)
n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)

Audycje publicystyczne:

Pluralizm, bezstronność i wyważenie:

a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez faworyzowania/krytyki kogokolwiek);
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;
Inne niż ww. wskaźniki zaproponowane przez Wykonawcę:
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynnikiem ten stanowi uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny
k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.

Współczynnik przystępności językowej zaproponowany jako jeden z dodatkowych wskaźników jakości audycji informacyjnych liczony jest według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga –

FOG-PL(A). Indeks ten jest według standardów polskich (współtwórcą tego standardu jest prof. Walery Pisarek) liczony według wzoru:

$FOG-PL(A) = 0,4 * (\text{średnia liczba słów w zdaniu} + 100 * \text{stosunek liczby słów trudnych do wszystkich słów})$, gdzie A oznacza analizowaną próbę tekstu. Wyższy indeks FOG oznacza większą mglistość tekstu, do którego pełnej czytelności potrzebne jest odpowiednio wyższe wykształcenie. Przykładowo, poziom 6 tekstu oznacza przystępność na poziomie absolwenta szkoły podstawowej, poziom 12 wymaga wykształcenia na poziomie szkoły średniej.

Wykonawcy analizy opracowali także całościowy współczynnik procentowy obiektywizmu audycji WOI(A), liczony według algorytmu, będącego sumą ważoną zakodowanych wskaźników mnożonych przez przypisane im wagi.

$WOI(A) = \sum_{j=1}^n w_j * S_j(A)$, gdzie WOI(A) – oznacza wskaźnik obiektywizmu audycji A, $S_j(A)$ – oznacza wartość surową wskaźnika j dla audycji A, w_j – oznacza wagę wskaźnika j, n – oznacza liczbę wskaźników oceny.

Operacjonalizacja wskaźników, system kodowania i sędziowie kompetentni

Każdy z wymienionych w obu powyższych tabelach wskaźników podlegał dalszemu doprecyzowaniu umożliwiającemu uzyskiwanie spójności ocen różnych osób oceniających. Zdefiniowano w ten sposób system kodowania ocen liczbowych (wartości 0, 1 lub 2) w poszczególnych skalach odpowiadających wyróżnionym wskaźnikom. Dodatkowo wskaźnikom zostały nadane rangi (0,5; 1; 1,5; 2) określające wagę danego czynnika w ocenie całościowej jakości audycji. Poniższe tabele zawierają skrótowe instrukcje kodowania i rangi/wagi wskaźników dla audycji informacyjnych i publicystycznych.

Kodowanie wskaźników jakości audycji informacyjnych

Wskaźniki według kategorii	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba przekazów w jednym wydaniu;	2=średnio mniej niż 3 minuty na 1 materiał newsowy w serwisie TV a 1 minuta w radiu; 1=mniejsza liczba newsów; 0=skrajnie mała liczba newsów	1
b) Ranga/waga nadana przekazom w serwisie (np. czy na pierwszych miejscach umieszczono ważne informacje krajowe, czy też inne?);	2=pierwszy news na ważny i aktualny temat krajowy (nagle dramatyczne zdarzenie, polityka, gospodarka) lub zagraniczny (dramatyczne zdarzenie), pierwsze cztery newsy (TV) lub dwa (PR) na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 1=pierwszy news na ważny temat zagraniczny, pierwsze cztery newsy na temat najważniejszych kwestii danego dnia; 0=else	2
c) Zróżnicowany dobór tematów przekazów ze względu na: geografie (świat-kraj-region) oraz opcję polityczną;	2=informacje zróżnicowane geograficznie i politycznie; 1=zróżnicowanie geograficzne, wyraźna przewaga informacji na temat jednej opcji politycznej; 0=else	1,5
d) Zachowanie proporcji w zakresie: tematów (światowych, krajowych i regionalnych);	1=prawidłowe proporcje czasowe obecności tematów światowych, krajowych i regionalnych; 0=else	1
e) Zrównoważony udział przedstawicieli partii politycznych;	2=zachowana równowaga udziału przedstawicieli strony	1,5

	<p>rzządzającej i opozycji; 1=przedstawiciele jednej ze stron w nieznaczącej przewadze; 0=obecni przedstawiciele wyłącznie jednej partii politycznej</p>	
<p>f) Zrównoważony podział czasu poświęcony poszczególnym przekazom;</p>	<p>2=tematy zajmują czas według ważności; 1=nadmiernie rozszerzony jeden z newsów; 0=kilka newsów nadmiernie rozszerzonych lub skrótowych</p>	1,5
<p>g) Obecność lub brak przekazów mieszczących się w kategorii „infotainment”;</p>	<p>2=brak materiałów infotainmentowych; 1=jeden materiał o nieznaczącym zabarwieniu infotainmentowym w wydaniu weekendowym; 0=obecne materiały infotainmentowe</p>	1
<p>h) Obecność lub brak forszpanu (zapowiedzi) przed rozpoczęciem serwisu/dziennika;</p>	<p>2=jasne zapowiedzi (zajawki) kilku najważniejszych tematów; 1=obecne zapowiedzi ale niepoprawnie lub nieczytelnie sformułowane; 0=brak forzspanu</p>	0,5
<p>i) Neutralność czytającego wiadomości (brak emocjonalnego stosunku do czytanych przekazów, m.in. poprzez stosowanie jednolitej tonacji głosu, a w przypadku telewizji neutralność w zakresie gestu, mimiki twarzy, niefaworyzowanie żadnego z przekazów poprzez okazywanie przychylności/życliwości, afirmacji lub krytyki);</p>	<p>2=zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego; 1=neutralność w tonacji, emocjonalność gestów i mimiki lub odwrotnie; 0=nadmierna afirmacja lub negacja prezentowanych w materiale stanowisk</p>	2
<p>j) Brak neutralności czytającego (m.in. obecność słów i zwrotów nacechowanych);</p>	<p>2=brak słownictwa nacechowanego; 1=pojedyncze słowa lub</p>	2

	zwroty nacechowane w tekstach prowadzącego; 0=nadmierna obecność słów nacechowanych	
k) Wyraźne oddzielenie informacji od komentarza oraz przytaczanie źródeł przekazywanych informacji;	2=w pełni respektowane oddzielanie informacji od komentarza oraz poprawne przywoływanie wiarygodnych źródeł informacji; 1=oddzielanie informacji od komentarza ale błędy lub braki we wskazaniu źródła informacji albo niewiarygodne źródło informacji; 0=uchybiecie rażące jednemu lub obu zasadom rzetelnego dziennikarstwa	2
l) Zawartość informacji własnych (własne wywiady lub uzyskane wypowiedzi, własne źródła informacji, relacje korespondentów z terenu i z zagranicy)	2=więcej niż jeden news w znacznej mierze oparty o własne wiarygodne źródła informacji (setki, wywiady, relacje korespondentów); 1=jeden news z przywołaniem własnego źródła informacji; 0=brak własnych źródeł informacji	1,5
m) Jakość techniczna audycji (słyszalność nagrań, równy poziom dźwięku, brak hałasu lub nadmiaru głosów z tła)	2=doskonała jakość edytorska audycji (dźwięk, obraz, kadrowanie, montaż, obudowa graficzna); 1=wystarczająca jakość edytorska; 0=błędy techniczne	1,5
n) Współczynnik przystępności językowej, liczony według polskiego odpowiednika indeksu mglistości Roberta Gunninga – FOG-PL(A)	2=wartość FOG od 7 do 12; 1=wartość FOG od 13 do 15; 0=wartość FOG powyżej 15	1

Kodowanie wskaźników jakości audycji publicystycznych

Wskaźniki kategorii	według	Kodowanie	Waga indeksu
a) Liczba tematów w jednym wydaniu audycji;		2=optymalna liczba tematów w audycji lub aspektów jednego tematu; 1=poprawna liczba tematów z nadmiernie rozbudowanym jednym z nich; 0=zbyt mała liczba tematów	1
b) Różnorodność tematyczna audycji (polityka, sprawy społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, krajowe, zagraniczne, etc.);		2=źródnicowanie tematyczne; 1=jeden temat dominujący z wieloma wyraźnie wyróżnionymi aspektami; 0=jeden temat omawiany jednoaspektowo	1
c) Wyważenie tematów (zachowanie proporcji czasowych dla realizowanych tematów, w zależności od ich rangi);		2=proporcje czasu poświęconego na poszczególne tematy (aspekty) właściwie dobrane do ich rangi; 1=nadmierny czas poświęcony jednemu z tematów (aspektów); 0=proporcje czasu na poszczególne tematy (aspekty) zaburzone	1,5
d) Właściwy dobór uczestników audycji – obecność ekspertów w danej dziedzinie, zachowanie pluralizmu w doborze przedstawicieli partii politycznych;		2=pluralizm w doborze uczestników audycji lub uzasadniona charakterem audycji obecność jednego przedstawiciela partii politycznych; 1=uczestnicy lub uczestnik audycji nie jest politykiem (ekspert); 0=nieuzasadniony brak pluralizmu w doborze gości	1,5
e) Neutralny sposób przedstawienia uczestników audycji (bez faworyzowania/krytyki kogokolwiek);		1=przedstawienie jednolite; 0=przedstawianie z komentarzem lub złośliwością	2
f) Zachowanie proporcji czasowych w zakresie wypowiedzi uczestników;		1=proporcje czasu wypowiedzi rozłożone równomiernie; 0=wyraźna	2

	przewaga czasu trwania wypowiedzi jednej z obecnych stron	
g) Zachowanie przez prowadzącego roli moderatora dyskusji;	2= pytania o fakty i o opinie, rzeczowe komentarze; 1=zadawanie wyłącznie pytań o opinie; 0=nadmierna aktywność, niepotrzebne komentarze;	2
h) Niewłaściwe zachowania prowadzącego – stawianie się w roli uczestnika dyskusji, emocjonalność wypowiedzi (używanie słów i zwrotów nacechowanych), przerywanie wypowiedzi innym uczestnikom;	2=zrównoważona tonacja głosu i poziom emocji prowadzącego, nieliczne słowa nacechowane; 1=dostrzegalna w głosie życzliwość wobec któregoś z prezentowanych stanowisk; 0=nieuzasadnione zróżnicowanie tonu i emocjonalności głosu prowadzącego, nadmierna afirmacja lub negacja prezentowanych w materiale stanowisk	2
i) Poprawność językowa prowadzącego (używanie poprawnych form wypowiedzi, wyważony styl języka, błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa)	2=bezbłędny język prowadzącego, poprawna wymowa i styl; 1=nieliczne błędy językowe; 0=błędy, jąkanie się, powtórzenia, nieartykułowane dźwięki, niewyraźna mowa	1,5
j) Kompetencje kompozycyjne (umiejętna kontrola tempa i potoczności audycji, metody kontrolowania dynamiki dyskusji, panowanie nad proporcjami części składowych audycji, umieszczenie audycji w kontekście ramówki – zapowiedzi, blocking i stripping). Czynnikiem ten stanowi uzupełnienie punktu „g)” arkusza oceny	2=opanowana kontrola tempa audycji, jej struktury, proporcji czasowych, odniesienia do innych elementów ramówki programu; 1=nieliczne błędy w kontroli kompozycji audycji; 0=brak kompetencji kompozycyjnych, nieumiejętne prowadzenie audycji	1,5
k) Obraz audycji na stronie internetowej stacji.	2=wyczerpujące i szybko zamieszczone informacje o audycji na stronie internetowej nadawcy,	1

	czytelny dostęp do tych informacji i do zapisu samej audycji; 1= obecne informacje o audycji na stronie internetowej, ale niepełne i trudne do znalezienia; 0=brak informacji o audycji na stronie nadawcy
--	--

Rangi (wagi wskaźników) zostały nadane w efekcie badania fokusowego przeprowadzonego z udziałem grupy ekspertów z dziedziny medioznawstwa odpowiedzialnych za kontrolę jakości przeprowadzonego monitoringu. Uzyskane skalowania dwóch zestawów czynników oceny jakości (dla audycji informacyjnych i publicystycznych) dokonane przez ośmioro sędziów kompetentnych poddane zostały analizie zgodności. Zastosowana została metoda liczenia miary zgodności Alfa Krippendorfa. Uzyskany został satysfakcjonujący wynik pozwalający przyjąć nadanie wag czynnikom za uzgodnione. Wynik tego uzgodnienia zawiera się w trzeciej kolumnie powyższych tabel.

Przeprowadzone zostało następnie badanie spójności ocen sędziów kompetentnych w odniesieniu do kilku wybranych audycji pilotażowych (informacyjnych i publicystycznych). Na części z tych audycji dokonano oceny w parach sędziów oceniających, poprzez zastosowanie triangulacji. Wszystkie te testy wykazały zasadniczą spójność kodowania a zatem zgodność sędziów kompetentnych także w tym zakresie.

Algorytm obliczania „współczynnika obiektywizmu” WOI (A) wyrażany był procentowo, przy przyjęciu za 100% maksymalnych możliwych ocen do uzyskania w każdej skali. W celach ilustracyjnych, bardziej niż interpretacyjnych, autorzy badania posłużyli się słowną interpretacją wyniku procentowego, przyjmując, że ocena powyżej 90% może być uznana za „bardzo wysoką”, od 80% do 90% za „wysoką”, od 70% do 80% za „niezbyt wysoką” a poniżej 70% za „niską”. Współczynnik WOI (A), jako wielkość liczbowa, służyła także w określeniu średnich wyników dla poszczególnych prowadzących audycje bądź czytających serwisy

informacyjne, a następnie dla poszczególnych audycji osobno i sumarycznie dla obu głównych kategorii audycji.

Badana próba

Jednostką podlegającą analizie jakościowej była pojedyncza audycja, w wypadku audycji informacyjnych zwykle składająca się z szeregu newsów (wydzielonych informacji, w terminologii zleceniodawcy nazywanych „przekazami”). Ze względu na charakter i cel analizy ocenie nie podlegały pojedyncze newsy (elementy składowe audycji informacyjnych) z osobna, zatem wnioski z analizy jakościowej w mniejszym stopniu dotyczą pracy autorów pojedynczych „przekazów” (reporterów, researcherów, operatorów, montażystów), a w większym wydawców i redaktorów audycji i, w stopniu najwyższym, lektorów („anchorów”, gospodarzy audycji, czytających). W wypadku audycji publicystycznych ocena jakościowa nie dotyczy zachowania gości, zaproszonych uczestników, skupia się natomiast na pracy gospodarzy audycji i, w mniejszym stopniu, ich redaktorów i wydawców.

Do zanalizowania jakościowego badanych prób tygodniowych programu wybrano reprezentatywne próby audycji informacyjnych oraz zróżnicowane próby audycji publicystycznych. Bazą do wieloczynnikowej analizy jakościowej ze względu na pluralizm, bezstronność, niezależność i wyważenie w zakresie audycji informacyjnych jest zestaw wszystkich głównych wydań „Informacji Dnia”, nadawanych o pełnych godzinach oraz trzydniowa próba skróconych wydań tej samej audycji, emitowanych pół godziny po wydaniach głównych. Liczba analizowanych skróconych wydań programu informacyjnego została ograniczona, ponieważ wydania te w znacznie mniejszej mierze stanowią o pluralizmie, bezstronności, niezależności i wyważeniu. Jako jedno z głównych wydań „Informacji dnia” zostało natomiast uwzględnione jego wydanie, emitowane jako część pasma „Podsumowanie dnia”.

Audycje informacyjne takie jak „Informacje gospodarcze” czy „Prognoza pogody” są serwisami specjalistycznymi (ekonomia, pogoda, sytuacja na drogach) i choć oczywiście wspierają misję informacyjną i edukacyjną nadawcy publicznego, nie stanowią o pluralizmie, bezstronności, niezależności i wyważeniu. Wyemitowane tylko raz w badanej próbie „Zapowiedzi dnia”, oraz stanowiący zestawienie wiadomości z innych mediów „Przegląd prasy” także takiego waloru w zakresie wskazywania na spełnianie jakościowych parametrów misji nie posiada. Ostatnia z wymienionych w planie programowym audycji informacyjnych – „Magazyn informacyjny Polska do 23” – nie był emitowany w objętym monitoringiem okresie.

Dobór zestawu audycji publicystycznych do całościowego badania według zestawu parametrów oceny jakości z punktu widzenia wypełniania misji określonej w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U.2016.639 ze zmianami) miał również charakter celowy, ale w wariancie kwotowym. Z wszystkich audycji publicystycznych zostały zbadane audycje o różnej formie – zarówno prowadzone przez różnych dziennikarzy w zależności od dnia, jak i mające stałego prowadzącego. Badana próba objęła audycje „Rozmowa polityczna PR24”, „Debata Poranka”, „Kulisy spraw”, „Wrózenie z faktów”, „Świat w powiększeniu”, „Świat w południe”, znalazły się audycje emitowane raz tygodniu. Różnią się one zarówno formatem (jeden lub kilku gości), doбором rozmówców (politycy, publicyści, eksperci), długością trwania, porą emisji, jak i jej częstotliwością (od emisji raz w tygodniu, przez wydania obecne na antenie od poniedziałku do piątku, aż po program emitowany codziennie, siedem dni w tygodniu).

Zatem w doborze kwotowym uwzględniono zarówno kryterium formy audycji (debata, wywiad), jak i porę nadawania (pasmo poranne, pasmo popołudniowe) oraz cykliczność (audycje codzienne, audycje w cyklu tygodniowym) i dzień tygodnia (dni powszednie i weekendowe). Tak dobrana próba spełnia zatem wymogi reprezentatywności.

Opisowa ocena sumaryczna

Poza wieloczynnikową opisową analizą poszczególnych audycji, zawartą w części B raportu, podsumowane zostały uwagi zawarte w tych szczegółowych analizach dotyczące w szczególności:

W wypadku audycji informacyjnych:

Obszaru geograficznego najczęściej obecnego w przekazie informacyjnym nadawcy.

Najczęściej pojawiającej się tematyki i ewentualnych dysproporcji w nadanych tej tematyce rangach (miejsce w audycji, czas poświęcony).

Gatekeepingu – obecności najważniejszych kwestii i ich atrybutów, kolejności ich umieszczenia w serwisie.

Źródła inspiracji newsa i jego aktualności.

Stopnia uramowienia przekazu (jednostronność lub wielostronność przekazu).

Stopnia złożoności poszczególnych newsów (zrozumiałość całości przekazu, logika poszczególnych elementów newsa – setki, voice-over, komentarze z offu, stand-upy, wprowadzenia prowadzącego).

Ogólnej oceny tempa i konstrukcji audycji (liczba newsów, proporcje czasu, dyscyplina w czasie rozpoczęcia i zakończenia, poprawności forszpanów).

Formy przekazu (wiadomość czytana, relacja reporterska, relacja reporterska z setkami, relacja live, materiał archiwalny, felieton filmowy, impresja).

Stopnia samodzielności w przygotowywaniu serwisów informacyjnych (udział materiałów i relacji własnych).

Szerokości źródeł informacji – liczby korespondentów w terenie, liczby korespondentów z kraju i z zagranicy, informacje z mediów społecznościowych.

Bezstronności w prezentowanych opiniach (proporcje udziału ewentualnych stron politycznych, obecność lub brak pozawerbalnych

sugestii obrazem lub dźwiękiem, obecność ocen wartościujących w tekstach offu).

Zachowania podstawowych reguł dziennikarstwa informacyjnego (zasada oddzielania komentarza od informacji, poprawne przytaczanie źródeł informacji, prezentacja faktów, ich przyczyn i skutków).

Neutralności w czytaniu wiadomości (pod względem tonu, emocji, tempa).

Poprawności językowej i poziomu przystępności przekazu.

Oprawy graficznej i wizualnej (w wypadku programu telewizyjnego – infografiki, belki, animacje).

Zdarzających się błędów konstrukcyjnych i technicznych.

W wypadku audycji publicystycznych:

Staranności kompozycyjnej prowadzącego lub prowadzących (zapowiedź i prezentacja uczestników, liczba przerw i dopowiedzeń, kontrola tempa i proporcji tematów i pojedynczych wypowiedzi).

Zrównoważonego podziału czasu audycji (pomiędzy uczestników, pomiędzy tematy i ich aspekty).

Neutralności i bezstronności prowadzącego (w doborze tematów, doborze uczestników, w tonie wypowiedzi, obecności emocji).

Poprawności warsztatowej (kompetentne zadawanie pytań, unikanie komentarza, pytanie o fakty i opinie).

Poprawności językowej w zakresie wymowy, formy wypowiedzi, mowy ciała, intonacji).

Obecności zapisu audycji i jej obrazu na stronie internetowej nadawcy.

Wskazane zostały też walory i niedostatki, mocne i słabe strony całości programu w realizacji zadań ustawowych i planów programowych.

D. Opisowa ocena jakości programu

Walory i mocne strony

- program oparty niemal wyłącznie na premierach – w analizowanej próbie powtórki stanowiły tylko 1,6% programu;
- znikoma obecność muzyki, akcent kładziony na audycje informacyjne i publicystyczne;
- niewielki odsetek audycji rozrywkowych;
- w serwisach informacyjnych zgodne z zasadami oddzielenie informacji od komentarza oraz w większości wydań odpowiednie oznaczenie źródeł wiadomości;
- obecność różnorodnej tematyki wiadomości, dużo informacji zagranicznych;
- w serwisach informacyjnych przeważnie brak słów nacechowanych (czasami pojedyncze zwroty);
- błędy występujące w serwisach informacyjnych poprawiane na bieżąco;
- w audycjach publicystycznych jako goście eksperci i przedstawiciele różnych opcji politycznych;
- bardzo dobra obecność poszczególnych audycji publicystycznych na stronie internetowej stacji;

Niedostatki i słabe strony

- więcej reklam niż audycje edukacyjnych, kulturalnych czy sportowych;
- wyraźne przesunięcie akcentu w newsach na partię rządzącą i wydarzenia związane z jej politykami;
- w serwisach informacyjnych błędy językowe, niepoprawna dykcja (głównie u serwisantów);
- za długie newsy w stosunku do długości całego serwisu;

- zbyt małą liczbą wiadomości w wielu wydaniach serwisów (w stosunku do długości audycji)
- duże dysproporcje w czasie trwania poszczególnych wydań serwisu informacyjnego;
- osłabiona (czasem niedostateczna) jakość wejść reporterskich oraz nagrań terenowych i telefonicznych;
- w audycjach publicystycznych (zazwyczaj w „Debacie poranka”) brak kontroli prowadzącego nad gośćmi, dysproporcje w czasie trwania wypowiedzi poszczególnych rozmówców;

Ocena realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia

Audycje informacyjne

Uwagi ogólne

Szczegółowa jakościowa analiza dotyczyła głównej audycji informacyjnej – „Informacje dnia”. Analizowane były wydania o pełnych godzinach z dwóch dni – jednego w ciągu weekendu i jednego w ciągu tygodnia.

Emisja audycji odbiega od zamiarów zadeklarowanych w planie programowym, nie wpływa to jednak negatywnie na jakość programu – wręcz przeciwnie. Serwisy są bowiem emitowane przez całą dobę (plan programowy zakładał emisję od 6:00 do 22.00). Współgra to z informacyjno-publicystycznym charakterem stacji. Należy jednak zauważyć, że serwisy znacząco różnią się od siebie czasem trwania, co może dezorientować odbiorcę. Różna jest także jakość samych serwisów. Jeśli chodzi o uwagi realizacyjne, to przede wszystkim należy zauważyć występujące w bardzo wielu wydaniach serwisu pogorszenie jakości dźwięku podczas wejść reporterów i korespondentów zagranicznych oraz łączeń telefonicznych. Skala pogorszenia jakości jest różna, jednak w

większości wypadków nie znajduje ona uzasadnienia i musi być odczytana jako błąd. Nawet w przypadku dobrze skonstruowanych i poprowadzonych serwisów jakość dźwięku była powodem obniżenia ogólnej oceny obiektywizmu.

Średnia ocena obiektywizmu w przypadku przebadanych audycji informacyjnych wyniosła 78,61%. Jest to wynik poprawny, ale niezbyt wysoki. Należy jednak brać pod uwagę wspomniane wyżej dysproporcje – jedno wydanie oceniane było znacznie poniżej średniego poziomu, inne natomiast notowały oceny znacznie wyższe.

Na uwagę zasługują także średnie oceny obiektywizmu, uzyskane dla poszczególnych prowadzących. Wyniki powyżej średniej zanotowały wydania prowadzone przez Roberta Kawkę (średnia 82,27%), Krzysztofa Kaczmarczyka (średnia 81,34%), Aleksandrę Kozere (średnia 78,98%), Adriannę Calińską-Czaniecką (średnia 81,41%) oraz Dorotę Wojtalczyk (średnia 78,85%). Poniżej średniej oceniony zostały natomiast wydania prowadzone przez Katarzynę Oklińską (średnia 73,07%) i Ewę Worobiec (średnia 70,30%).

Walory i mocne strony:

Bardzo duży łączny czas programu poświęcony na serwis informacyjny umożliwia przekazanie dużej porcji informacji i umieszczenie w serwisach wiadomości, które w innych stacjach pozostają niezauważone. Owocuje to m.in. stosunkowo dużym udziałem wiadomości zagranicznych – niejednokrotnie ciekawych, ale zbyt mało istotnych, by przebić się do krótszych wydań serwisów informacyjnych w innych stacjach.

Niektóre wydania serwisów są bardzo mocno nasycone treściami – wiadomości są krótkie i zróżnicowane zarówno pod względem tematycznym, jak i geograficznym. Osiągane jest to dzięki współpracy – i to bardzo duża zaleta audycji – z reporterami i korespondentami zagranicznymi innych stacji Polskiego Radia i Informacyjnej Agencji Radiowej oraz z reporterami regionalnych rozgłośni publicznych.

Wiadomości przygotowywane są w oparciu o własne informacje i nagrania wymienionych wyżej dziennikarzy. Wpływa to także na ciekawszą formę poszczególnych newsów – wiele z nich ma formę relacji reporterskiej, a nie tylko odczytanej wiadomości. Często ilustrują je cytaty z przeprowadzonych przez reporterów rozmów.

Na pochwałę zasługuje także praca nad poprawianiem pojawiających się błędów w serwisach. W analizowanej próbie nie brakuje wydań, które otrzymały niską ocenę obiektywizmu, ale zostały tak poprawione, że – choć podawano te same lub podobne informacje – liczbowa ocena była znacznie wyższa. Za przykład można podać serwis z 11 lutego z godz. 10, w którym znalazł się tylko jeden news, choć serwis nie był oznaczony jako „wydanie specjalne”. Kolejne „Informacje dnia” były już skonstruowane znacznie lepiej. Jeszcze wyraźniej pracę wykonaną między poszczególnymi wydaniem obrazuje sytuacja z godz. 2.00 11 lutego. W serwisie wiele szczegółów dotyczących wypadku premier Beaty Szydło podano, jak gdyby były one już ustalone z całą pewnością. Na dodatek nie podano źródeł tych danych i informacji. W wydaniu dwie godziny później źródeł było już znacznie więcej, choć informacje się nie zmieniły (co było bardzo istotne, bowiem część informacji nie miała stuprocentowego potwierdzenia).

W przeważającej większości serwisy są przeczytane w odpowiednim tempie, błędy w dykcji pojawiają się, ale nie są zbyt liczne. Język w większości jest poprawny i pozbawiony słów nacechowanych. Większość przebadanych serwisów rozpoczynała się punktualnie lub niemal punktualnie.

Zaletą audycji jest także znikomy udział informacji o choćby lekkim zabarwieniu infotainmentowym.

W tekstach dziennikarzy respektowana jest także zasada oddzielania informacji od komentarza – czytający nie komentują prezentowanych wiadomości.

Niedostatki i słabe strony

W zakresie realizacyjnym najważniejszymi minusami głównej audycji informacyjnej Polskiego Radia 24 są wspomniane w uwagach ogólnych zmienne długości serwisów oraz pogorszenie jakości dźwięku podczas wejść reporterów i korespondentów. Należy także zwrócić uwagę na zbyt długie newsy – ocena obiektywności niemal każdego wydania była obniżana przez zbyt małą liczbę informacji w stosunku do długości całego serwisu. 12 lutego o godz. 16 zamiast serwisu emitowane było tylko jego muzyczne tło.

Co bardzo istotne w analizowanych serwisach informacyjnych miażdżącą przewagę jeśli chodzi zarówno o liczbę informacji, jak i przywoływanych cytatów, miała partia rządząca. Politycy opozycji pojawiali się rzadko. Ich głosu brakowało przede wszystkim w wiadomościach opartych tylko na wypowiedziach polityków Prawa i Sprawiedliwości – w tym na wywiadzie prezesa Jarosława Kaczyńskiego dla Polskiego Radia (Program I). Jednostronne przedstawienie problemu widać także w części serwisów, w których była mowa o powołaniu komisji weryfikacyjnej ds. reprivatyzacji. Co istotne w niektórych wydaniach ta sama informacja była uzupełniona komentarzami różnych stron politycznych.

Z wspomnianym wywiadem z prezesem Prawa i Sprawiedliwości związany był także jeden z poważniejszych błędów w gatekeepingu. Poszczególne fragmenty rozmowy były bowiem ujmowane w kolejnych wiadomościach. Część z nich dotyczyła faktów (np. zapowiedzi działań partii), część natomiast opinii. Jest rzeczą jasną, że opinie wygłaszane przez Jarosława Kaczyńskiego są istotne dla opinii publicznej. Nie jest jednak uzasadnione, by informacja oparta wyłącznie na opinii polityka była umieszczona w serwisie na pierwszym miejscu (tak stało się 10 lutego o godz. 14). Zwłaszcza, że na miejscu drugim umieszczono informację o powołaniu komisji weryfikacyjnej ds. reprivatyzacji (fakt), a na trzecim znów informację o opinii wygłoszonej przez polityka – tym razem był to Mateusz Morawiecki, również z partii rządzącej.

W niektórych serwisach brakuje także zróżnicowania geograficznego informacji – bywają one ograniczone tylko do wiadomości z kraju lub wręcz tylko do wiadomości ze stolicy. Można także odnieść wrażenie, że zbyt mało

jest informacji spoza świata polityki.

Pierwsze wydanie skrótu informacji (pół godziny po północy) zawiera wyłącznie informacje sportowe, choć nie jest oznaczone jako serwis sportowy.

Średnie ocen według prowadzącego:

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Robert Kawka	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	82,24%
Krzysztof Kaczmarczyk	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	81,40%
Aleksandra Kozera	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	84,27%
Katarzyna Oklińska	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	79,15%
Adrianna Calińska-Czaniecka	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	83,30%
Ewa Worobiec	Informacja	Informacje dnia PR24	74,68%
Dorota Wojtalczyk	Informacja	Informacje dnia PR24	78,44%
Błażej Prośniewski	Informacja	Informacje dnia PR24	82,82%
Mateusz Drozda	Informacja	Informacje dnia PR24	75,64%
Ewa Wasążnik	Informacja	Informacje dnia PR24, Informacje dnia w skrócie	88,08%

Średnie ocen według audycji:

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Informacje dnia PR24	Informacja	77,63%
Informacje dnia w skrócie	Informacja	91,17%

Audycje publicystyczne

Uwagi ogólne

Audycje publicystyczne są na antenie Polskiego Radia 24 bardzo liczne. Szczegółowo przebadane zostały trzy z nich, jako reprezentatywne: „Debata poranka”, „Rozmowa polityczna PR24” i „Wrózenie z faktów”. Wszystkie mają jasno określony format, dobrze przestrzegany przez prowadzących – nawet jeśli, jak to jest w przypadku „Debata poranka”, każdego dnia audycję prowadzi inny dziennikarz. Także w przypadku „Wrózenia z faktów” w badanej próbie znalazło się zaledwie jedno wydanie audycji dla danego prowadzącego (w tym przypadku wynika to z emisji audycji raz w tygodniu). Dlatego średnie oceny liczbowe oraz bardziej ogólne wnioski dotyczące prowadzenia audycji mogą dotyczyć jedynie Adriana Klarenbacha, prowadzącego wszystkie analizowane wydania „Rozmowy politycznej PR24”. Pozostałe uwagi odnoszące się do konkretnych wydań należy uogólniać z dużą ostrożnością. Np. w „Debacie poranka” podział czasu wypowiedzi pomiędzy poszczególne strony dyskusji jest zróżnicowany, a forma audycji uniemożliwia wyciąganie ogólnych wniosków dotyczących powodów takiego stanu rzeczy tylko na podstawie tygodniowej próby. Podobnie sytuacja wygląda ze zróżnicowaniem tematycznym poszczególnych wydań audycji.

Średni wynik współczynnika obiektywizmu dla przebadanych audycji publicystycznych to 78,18%

„Debata Poranka”

Walory i mocne strony:

Format audycji pozwala na szeroki dobór gości – w każdej audycji jest ich bowiem aż trzech. W badanej próbie możliwość ta była dobrze wykorzystywana przez prowadzących – Łukasza Sobolewskiego, Wojciecha Surmacza, Krzysztofa Świątka, Filipa Memchesa i Tomasza Wróblewskiego. W audycji pojawiają się dwie strony politycznego sporu oraz eksperci.

Zdarzają się także wydania bez udziału polityków – tak było 10 lutego.

Dużą zaletą audycji są obszerne wprowadzenia autorów, dzięki którym słuchacz dobrze się orientuje w tym, o czym opowiadają komentatorzy.

W bardzo wysoko ocenionym wydaniu, prowadzonym przez Krzysztofa Świątka, zwracają uwagę krótkie pytania, dotyczące zarówno pytań, jak i opinii.

Większość prowadzących konsekwentnie przedstawia gości przed każdą wypowiedzią, co biorąc pod uwagę długość samej audycji, poszczególnych wypowiedzi oraz liczbę zabierających głos jest bardzo dobrym zabiegiem.

Na pochwałę zasługuje także forma, w jakiej audycja jest obecna na stronie internetowej stacji – docelowo każde z wydań jest zarchiwizowane w formie audio, a w większości także wideo. Oprócz tego strona jest uzupełniona zdjęciami gości audycji i tekstowym skrótem debaty. Jednego z wydań analizowanych w badanej próbie brakuje w internetowym archiwum, co zostanie wykazane w części, omawiającej niedostatki i słabe strony audycji.

Niedostatki i słabe strony

W jednym z niżej ocenionych wydań, prowadzonym przez Filipa Memchesa, pojawiają się zarówno zwroty nacechowane („wojna o polską kulturę”), jak i tendencyjne pytania. Niektóre wypowiedzi prowadzącego nie mają formy pytań, a jedynie stwierdzeń, do których potem odnoszą się goście audycji.

W tym samym wydaniu znalazły się także poważne błędy językowe, takie jak konsekwentne używanie konstrukcji w rodzaju „roku dwutysięcznego piętnastego”.

O ile bardzo dobrze na kształt audycji wpływa zapraszanie ekspertów, o tyle prowadzący często nie wykorzystują ich potencjału. Stosunkowo często podobny czas zajmują wypowiedzi dwóch gości, trzeci natomiast – i

to zwykle jest ekspert – mówi dużo krócej. Częściowo wynika to z mniej konkretnego stylu komunikowania się osób ze świata polityki. Tym bardziej wskazane byłoby mocniejsze uaktywnienie ekspertów przez prowadzących debaty – w znacznie krótszym czasie niż politycy przedstawiają oni więcej konkretnych informacji i opinii popartych faktami.

Powtarzającym się problemem jest brak kontroli prowadzących nad mówiącymi gośćmi, co źle wpływa na kompozycję całej audycji. Częściowo wynika to ze stosunkowo częstej „wirtualnej” obecności gości w studiu – kiedy uczestniczą oni w audycji, będąc w studiu regionalnej rozgłośni w innym mieście lub łącząc się przez telefon.

Współczynnik obiektywizmu dla audycji jest poniżej średniej dla publicystyki i wynosi 76%

Jednego z wydań audycji z analizowanej próby – z 10 lutego – nie ma na stronie stacji.

Rozmowa Polityczna Polskiego Radia 24

Walory i mocne strony

Audycja ma formę rozmowy z jednym gościem, jednak w badanej próbie w kolejnych dniach zapraszane były osoby z różnych partii oraz eksperci.

Audycja ma dobre tempo, w głównej części podział czasu pomiędzy poszczególne aspekty jest zrównoważony a prowadzący sprawnie przechodzi od jednego pytania do drugiego.

Prowadzący, a co za tym idzie audycja (Adrian Klarenbach prowadził wszystkie wydania w badanej próbie) uzyskał wyższy od średniej dla audycji publicystycznych wynik obiektywizmu – 78,67%

Język prowadzącego jest konkretny i w większości poprawny, choć zdarzają się zwroty i konstrukcje potoczne („polecam się na zaś”) i błędy językowe („[protokół], co Sebastian K. podpisał”).

Podobnie jak w przypadku „Debaty poranka” na pochwałę zasługuje

forma, w której audycja jest obecna na stronie internetowej stacji – każde z wydań jest zarchiwizowane w formie audio oraz wideo.

Niedostatki i słabe strony:

W pytaniach i podprowadzeniach dziennikarza brakuje tła, co może utrudniać zrozumienie audycji mniej zorientowanym w danym temacie słuchaczom. W jednym z wydań pada wręcz stwierdzenie „umówmy się, że wiemy”.

Niektóre wątki, pojawiające się w końcowej części audycji są traktowane bardzo skrótowo – i jeśli pytanie nie jest dostatecznie konkretne, prowadzący musi się zadowolić ogólnikową, krótką odpowiedzią, ponieważ brakuje czasu na dopytanie.

Widać zróżnicowany stosunek prowadzącego do poszczególnych gości i tematów – w wydaniu poświęconym reformie edukacji padają tylko łatwe pytania, na które Anna Zalewska (PiS) odpowiada politycznymi deklaracjami. Z kolei kiedy gościem był Michał Szczęrba (PO) i mowa była o bieżących, spornych tematach (m.in. wypadku Beaty Szydło i kolejnych przypadkach kradzieży, dokonywanych przez sędziów), prowadzący część pytań zadawał w prowokacyjny sposób. Wtedy pojawiało się najwięcej błędów językowych.

Poważnym niedostatkiem jest brak przedstawienia się prowadzącego audycję na jej początku. Ma to miejsce we wszystkich wydaniach w analizowanej próbie. Może to jednak wynikać ze zmiany formuły zapowiedzi audycji. W losowo wybranych i przesłuchanych na stronie PR24 wydaniach z okresu poprzedzającego badaną próbę dziennikarz przedstawia się na początku każdej rozmowy. Z kolei w podobnie przesłuchanych audycjach z okresu późniejszego jest on zapowiadany w jinglu. Przedstawienia brakuje zatem jedynie w „okresie przejściowym”.

Walory i mocne strony

Zaletą wydania audycji, obecnej w analizowanej próbie, jest zdecydowanie symetryczny dobór gości – publicystów reprezentujących różne stanowiska.

Omawiane tematy są różnorodne – wybrane zostały zagadnienia obecne w debacie publicznej w ciągu ostatniego tygodnia. Dużym plusem jest omówienie tematów z podziałem na aspekty polityczne, prawne, społeczne.

Audycja uzyskała wynik liczbowy wyraźnie powyżej średniej dla audycji publicystycznych – 86,67%

Język i styl prowadzącego audycję jest w większości poprawny.

Prowadzenie audycji jest spokojne, prowadzący streszcza tło dyskusji. Przez większość czasu dobrze panuje on nad kompozycją audycji, kontroluje przechodzenie od tematu do tematu.

Dobrze zorganizowana jest podstrona audycji na stronie stacji – możliwość odsłuchania całości, nagranie zamieszczane tego samego dnia, streszczenie najważniejszych punktów audycji.

Niedostatki i słabe strony

Audycja jest bardzo długa, co utrudnia zachowanie dynamiki wypowiedzi. M.in. dlatego pojawiają się spore dysproporcje w długości wypowiedzi gości – wynikające także z różnic w stylu wywiadania się.

Prowadzący uczestniczy w dyskusji, prezentuje własne zdanie – co częściowo jest uzasadnione formułą audycji, do którego zapraszani są publicyści, ale w przyjętej metodologii było powodem obniżenia ogólnej oceny pluralizmu, bezstronności i wyważenia.

W wypowiedziach prowadzącego pojawiają się zwroty nacechowane, takie jak „ugrać” czy „zaprzęgnąć”.

Walory i mocne strony

Dużą zaletą programu jest merytoryczne przygotowanie dziennikarzy prowadzących – w wielu wydaniach uzupełniają oni wypowiedzi prowadzących i zadają pytania, świadczące o znajomości tematu. Dzięki temu pojawiają się pytania, dotyczące mniej oczywistych aspektów sprawy.

Audycja nie zatrzymuje się na tematach bieżących i obszernie prezentuje tło omawianych tematów.

W audycji pojawiają się przede wszystkim eksperci, bardzo dobrze znający omawiane tematy. Ograniczona została obecność polityków, a w badanej próbie nieobecne były przypadki komentowania przez nich bieżących wydarzeń.

Bardzo dobrze zorganizowana jest obecność audycji na stronie internetowej stacji.

Niedostatki i słabe strony

Niektóre wypowiedzi ekspertów przedłużają się, co częściowo wynika z formuły audycji, ale w wielu przypadkach wymagałoby częstszego dynamizowania jej przebiegu przez prowadzącego.

Mimo poruszania różnych aspektów, biorąc pod uwagę długość audycji, za jej wadę należy uznać poświęcanie wydania tylko jednemu tematowi.

Świat w powiększeniu

Walory i mocne strony

Dużą zaletą audycji jest oparcie jej na wywiadach z ekspertami.

Długi czas trwania audycji pozwala na szczegółowe omówienie tematu.

W audycji obecne są różnorodne formy dziennikarskie – zarówno wywiady, jak i np. relacje reporterskie.

W audycji pojawiają się mniej popularne, a bardzo ciekawe tematy. Nawet jeśli jest mowa o wydarzeniach znanych już z serwisów informacyjnych, to często są one omawiane w mniej oczywistych aspektach.

Bardzo dobrze zorganizowana jest obecność audycji na stronie internetowej stacji.

Niedostatki i słabe strony

Niektóre wypowiedzi ekspertów przedłużają się, co częściowo wynika z formuły audycji, ale w wielu przypadkach wymagałoby częstszego dynamizowania jej przebiegu przez prowadzącego.

U części prowadzących powtarzają się błędy w dykcji, nieartykułowane dźwięki etc. – uwagi tej nie należy jednak odnosić bezwzględnie do całej audycji, ponieważ ma ona wielu prowadzących, którzy często się zmieniają.

Świat w południe

Walory i mocne strony

Spokojna kompozycja i długi czas trwania pozwalają wykorzystać wiedzę zapraszanych ekspertów i przekazać słuchaczom dużo informacji.

Dużą wartością jest wykorzystywanie ekspertów nie tylko z dużych ośrodków akademickich, ale także z mniejszych uczelni i instytucji.

Niedostatki i słabe strony

Często wydanie audycji ogranicza się do jednego tematu, co przy długim czasie trwania audycji zdecydowanie obniża jej dynamizm.

Niekorzystnie na dynamikę audycji wpływają również przedłużające się wypowiedzi ekspertów. Częściowo wynika to z formuły audycji, jednak w wielu przypadkach prowadzący powinni interweniować i nadawać audycji większe tempo.

Bardzo dużym niedostatkim jest słaba obecność audycji na stronie internetowej stacji. Podstrona audycji jest zorganizowana według sprawdzonego przy innych audycjach schematu, jednak archiwum nie działa poprawnie i dostępne są tylko najnowsze odcinki. Wydania z próby objętej badaniem nie są wyświetlane. Wpłynęło to na znaczne obniżenie końcowej oceny audycji.

Średnie ocen według prowadzącego:

Prowadzący	Kategoria	Nazwa audycji	Średnia ocena
Łukasz Sobolewski	Publicystyka	Debata poranka	78,33%
Wojciech Surmacz	Publicystyka	Debata poranka	65,00%
Krzysztof Świątek	Publicystyka	Debata poranka	93,33%
Filip Memches	Publicystyka	Debata poranka	71,67%
Tomasz Wróblewski	Publicystyka	Debata poranka	71,67%
Adrian Klarenbach	Publicystyka	Rozmowa PR24	78,67%
Łukasz Warzecha	Publicystyka	Wróżenie z faktów	86,67%
Janusz Miliszkiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Jerzy Jachowicz	Publicystyka	Kulisy spraw	86,67%
Łukasz Kurtz-Królikiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	91,67%
Rafał Dudkiewicz	Publicystyka	Kulisy spraw	91,67%
Michał Majewski	Publicystyka	Kulisy spraw	
Adrian Bąk	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	88,75%
Bogumił Husejnow	Publicystyka	Świat w powiększeniu	95,00%

Agata Kasprolewicz	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	90,00%
Paweł Lekki	Publicystyka	Świat w powiększeniu, Świat w południe	87,50%
Krzysztof Renik	Publicystyka	Świat w południe	88,33%
Michał Strzałkowski	Publicystyka	Świat w południe	83,33%

Średnie ocen według audycji:

Nazwa audycji	Kategoria	Średnia ocena
Debata poranka	Publicystyka	76,00%
Rozmowa PR24	Publicystyka	78,67%
Wróżenie z faktów	Publicystyka	86,67%
Kulisy spraw	Publicystyka	88,67%
Świat w powiększeniu	Publicystyka	91,39%
Świat w południe	Publicystyka	85,66%

Podsumowanie

Średnie ocen według kategorii:

Kategoria	Średnia ocena
Informacja	81,62%
Publicystyka	81,43%

Wyniki liczbowe procentowych współczynników z po wyższych tabel odzwierciedlają ogólny dobry wynik analizy jakościowej realizacji zasad pluralizmu, bezstronności i wyważenia audycji, składających się na program Polskiego Radia 24 w badanym tygodniu.